

Het Boek

Bresjith

hoofdstuk XXV

Jakob ben Luria

uitgewerkt door

Abraham den Dunnen

@Copyright: Jitzak Luria Academie, Rotterdam/Oosterhout, Netherlands

Het Boek Bresjith

een uitleg van

Jakob ben Luria

hoofdstuk XXV

uitgewerkt door

Abraham den Dunnen

Versie 1.0

@Copyright* - Jitzak Luria Academie

<http://www.luriaacademie.eu>

* Het is alleen toegestaan uit dit geschrift beperkt te citeren en wel, wanneer daarbij duidelijk dit boek als bron vermeld wordt met de titel "**Het Boek Bresjith**", met de auteur "**Jakob ben Luria**" en met de uitgever "**de Stichting Jitzak Luria Academie, Rotterdam**". Alle andere rechten voorbehouden. De Jitzak Luria Academie is een niet winstgeïntereerde organisatie; wij verzoeken u ons werk te ondersteunen door onze kopieerrechten te respecteren.

St. Jitzak Luria Academie
Rotterdam/Oosterhout
Nederland/Netherlands

<http://www.luriaacademie.eu>

Genesis hoofdstuk XXV

a. De belofte en het moederschap

In dit hoofdstuk domineert het getal van de moeder (אם) = 41 in de vorm van de factor van veel getalwaarden. Het hoofdstuk gaat namelijk over Abrahams en Jitzaks strijd om de erfenis van het beloofde land veilig te stellen, waar deze met het nageslacht en daarmee met het moederschap samenhangt. Immers belandt ieder geestelijk en cultureel waardegoed bij sterven van haar voortbrenger "in de container van de huisuitruimer" wanneer geen opvolger c.q. nageslacht klaarstaat om haar voort te zetten. Of zij wordt ontvreemd en in verbasterde vorm op naam van anderen gezet en er stonden en staan tot in deze tijd vele concurrenten klaar om de belofte aan Abraham in gereduceerd aangepaste zo niet verminkte vorm op zichzelf over te doen gaan. Daarom antwoordde Abraham de Almachtige:

(Gen 15:2): מֵה תֵּתֶן לִי וְאֲנֹכִי הוֹלֵךְ עִרְרִי
אֲדֹנָי יְהוִה
(en sprak Abram): mijn heer Jahwe,
wat zult u geven mij **daar ik heen-
gaande kinderloos** 1664 = 26 x 2 x 2 x 2 x 2 x 2 x 2

- als Jahwe = 26 hem zonder kinderen alleen van de veelheid van de wereld = 2 x 2 x 2 x 2 x ... en geen geestelijke erfenis had kunnen geven.

Vanwege het moederschap is het 25e hoofdstuk tevens het hoofdstuk van drie haastige mensen, van Abraham om de belofte van nageslacht sneller waar te maken en van Jitzak om zijn vrouw eindelijk te zien baren en van Jakob om het eerstgeboorterecht voor de juiste veilig te stellen. Het laatste lijkt niet in de opsomming te passen maar heeft wel degelijk ook met het veilig stellen van het nageslacht van doen (=> onder).

De getalwaardes geven aan dat ook Abraham weer een vrouw nam uit zorg om zijn weinige nageslacht. Want zijn enige zoon was "geestelijk blind" (=> 27e hfdst) en diens vrouw bleef bovendien kinderloos:

(Gen 25:21): כִּי עִקְרָה הוּא 417
want onvruchtbaar zij (Rebekka)

(Gen 25:1): וַיִּסַּף אַבְרָהָם וַיִּקַּח אִשָּׁה 834 = 2 x 417
en voer voort Abraham en nam een vrouw

- het idee opnieuw als bij Hagar "de Egyptische" dat met een meer werelds ingestelde vrouw = 2 het sneller gaat

Als uiteengezet (=> 22e hfdst) voelde hij de druk van zijn broer Nahor met zijn achtvoudige nageslacht en met zijn getuige de namen van zijn kinderen vele claims op de erfenis van de belofte. Steeds vat de thora met namen als "Nahor" en "Isjmaël" en "Abraham" en "Jakob" de wereldgeschiedenis van volkeren en hun expansiedriften en oorlogen samen, als ook met een passage als de volgende (Gen 31:52):

getuige deze steenhoop en getuige het gedenkteken dat ik (Laban) niet zal overschrijden naar jou (Jakob) deze steenhoop en dat jij niet zal overschrijden naar mij deze steenhoop en dit gedenkteken ten kwade

- *onmogelijk* een gedenkteken tussen Haran bovenin het huidige Turkije en tussen Kanaän ten zuiden van hetzelfde werelddeel *als tussen twee personen* bedoeld kan zijn. Ook dit hoofdstuk van de thora beschrijft derhalve grotere geschiedenislijnen en wel een gedurende millennia tot op de dag van vandaag zich uitstrekkende wereldgeschiedenis betreffende Israël en de haar omgevende wereldgodsdiensten met aanspraken op de erfenis van de belofte. Want in het licht van die het volk van de belofte overvleugelen willen-

de aanspraken voerde reeds Abraham met zijn "tweede huwelijk" strijd met zijn achtergebleven broeder Nahor.

Reeds de gezamenlijke getalwaarde van de namen van alle zonen van Ketura geeft aan dat het Abraham om het nageslacht te doen geweest is:

זמרן	- Zimran	297
יקשן	- Joksjan	460
מדן	- Medan	94
מדין	- Midian	104
ישבק	- Jisjbak	412
שוה	- Sjuah	314

1681 = 41 x 41

- moeder(schap) (אם) = 41 x moeder(schap) (אם) = 41

Immers had Abram ook Hagar vanwege het nageslacht tot vrouw genomen en Isjmaël verwekt:

ישמעאל Isjmaël 451 = 11 x 41 - moeder (אם) = 41

Verder geeft de getalwaarde van het eerste vers van Abrahams huwelijk met Ketura aan dat in haar hij een "plaatsvervanger voor Sara" gezien heeft om het "duizendjarige rijk van het land van belofte" veilig te stellen:

(Gen 22:17): את שער איביו de poort van zijn vijanden **1000** - poort van het 1000jarige rijk (zal beërven Abrahams zaad)

שרה = Sara **505**

(Gen 25:1): אברהם ויקח אשה ושמה קטורה ויקח en voer Abraham voort en nam een vrouw en haar naam Ketura **1505**

de "wereld Egypte" = 380 plus het land van belofte Kanaän = 190 is de "poort" שער = 570. De "poort" omvat de gehele wereld = 1000 omdat eens er geen mensen zonder geest meer zullen zijn (=> 24e hfdst)

Abraham zag in Ketura een tweede Sara en dat wordt door haar naam = "wierook" aangegeven. Zijn "bewieroken" kon er echter niets aan veranderen dat nog bij de eerste sport van de geestelijke ladder en daarmee ver bij Abraham op zijn gerijpte leeftijd achterop zij moest beginnen:

(Gen 25:1): ויקח אשה en hij nam een vrouw **430** iedere ziel נפש = 430 begint in de woestheid en leegte והו ובהו = 430 van het begin. Vanaf dat begin loopt voor een ieder en zo ook voor Ketura de lange weg opwaarts tot ontwikkeling

(Gen 1:2): והו ובהו woest en ledig (bij het begin der schepping) **430**

En zoals bij ieder voortijdig handelen vanuit angst zou dat zijn gevolgen hebben (=> onder). Want nog eenmaal liet Abraham zich opjagen door de tegenstander met zijn snelle maar inferieure methodes en door de concurrenten naar diens façon en wedijverde hij met zijn broeder Nahor. Echter is in kwantitatief opzicht de strijd met achterblijvers veelal een bijvoorbaat verlorene (=> 22e hfdst), want hun zich richten op wereldse smaak en doen en denken leidt meestal tot een in materieel opzicht niet in te halen voorsprong in succes en grootte van aanhang. En zo kwam ook Abraham qua getalwaarde met zijn kinderen van Ketura en hun kinderen "niet verder dan precies de helft van de kinderrijkdom van zijn broeder Nahor:

van Ketura:	1681	}	- kinderen en kleinkinderen van Ketura (=> onder)
van Joksjan:	361		
van Dedan:	1053		
van Midian:	790		
	3885		

[21] את עוץ בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם (Gen 22:21-23)

[22] ואת כשד ואת חזו ואת פלדש ואת ידלף ואת בתואל

[23] ובתואל ילד את רבקה שמנה אלה ילדה מלכה לנחור

אחי אברהם

7770 = **2 x 3885**

[21] Uz zijn eerstgeborene en Buz zijn broeder en Kemuël de vader van Aram [22] en Chesed en Hazo en Pildasj en Jidlaf en Bethuël. [23] En Bethuël verwekte Rebekka. Deze acht baarde Milka aan Nahor de broeder van Abraham

- de acht kinderen van Nahor en Milka

Vanuit betere geest komt men "hooguit tot de helft" = 1 x 3885 omdat "minstens voor de helft" = 1 x 3885 het geestelijke aspekt zijn tol eist. Abraham liet daarom uiteindelijk die voorsprong voor wat het is en vertrouwdde op God door de kinderen van Ketura van zijn zoon Jitzak weg te sturen (Gen 25:6). Want ook die helft van het succes van zijn broeder Nahor bleek niet alleen zijn geestelijke doelstellingen niet ten goede te komen, maar werd tot op de dag van vandaag tot een bedreiging voor het nageslacht van Jitzak (=> onder):

אברהם Abraham	248	
קטורה Ketura	320	
	<u> </u>	+
(Gen 25:3): היו אשורים	568	
deze (zijn) de Assyriërs		

Door die haast ook waren de nakomelingen van Abraham niet enkel geestelijke nakomelingen maar mensen "van alle soorten pluimage en van alle tijden":

zonen van Ketura:	getalwaarde 1681	= 41 x 41
Isjmaël:	getalwaarde 451	= 11 x 41
	<u> </u>	
		= 52 x 41
Jitzak:	getalwaarde 208	= 52 x 4
	<u> </u>	
		= 52 x 45

- alle weken van het jaar = 52 x de mens (אדם) = 45

Met andere woorden waren overeenkomstig de voorspelling zijn nakomelingen niet alleen "sterren van de hemelen" (Gen 22:17) als beeld van de geestelijke nakomelingen maar ook "zand aan de oever van de zee" (Gen 22:17) als beeld van de slechts vleselijke nakomelingen. Over "het zand aan de oever van de zee" spoelt het zoute water van de zondvloed:

מלח - zout	78
מבול - zondvloed	78

- en zo is dat "zand aan de oever van de zee" een weergave van de niet door de gelijkenis Gods zich onderscheidende mens:

אדם	- mens	45	
א	- de goddelijke initiaal aleph	1	- de ontbrekende gelijkenis
חול	- zand	44	

b. De haast van Jitzak

Door het streven van Abraham zag Jitzak zich met veel opponenten omgeven. Want de uit dat streven voortkomende nakomelingen van Hager en van Ketura waren allen "met de belofte van het land vloeiende van melk en honing opgevoed" en zagen aldus niet zo maar Jitzak als de ware erfgenaam. De exegese wordt helaas bevestigd door de rotsvas-te overtuiging van vele niet-israëlieten tot op de dag van vandaag dat zij het godsvolk en joden verblind zijn. Voor christenen is de thora een deel van hun bijbel maar ondanks verzen als in de brief aan de Romeinen (Rom 11:16-24) achten zelfs zij in meerderheid de verzen omtrent de belofte aan Abraham en Jitzak en Jakob overruled. Zij zien veelal niet Israël als het godsvolk en zo hebben ook toen reeds de nakomelingen van Hagar en Ke-tura het niet gezien. Steeds leefde de belofte in velerlei vorm ook buiten Israël voort en overeenkomstig de getalwaarden was met het heenzenden van Isjmaël en de kinderen van Ketura de bedreiging voor Jitzak niet verdwenen. Reeds een keer verbleef Jitzak in een vorm van wedijver met Hagar bij de bron Lahai-Roi (= > 24e hfdst) en in dit hoofdstuk verblijft hij er opnieuw vanwege nu zijn zorgen *om het nageslacht van Isjmaël*. Want Isj-maël refereerde met de naam van zijn eerste zoon Nebajoth met gelijke getalwaarde als van de naam van de bron van de redding Gods van zijn moeder en met de betekenis "profetieën" aan het spreken Gods bij die bron tot zijn moeder:

- (Gen 25:11): באר לחי ראי   **462**
de bron Lahai Roi   - bron van Hagars redding en van Jitzaks verblijf
- (Gen 25:13): נבית*   **462**
Nebajoth   - eerstgeborene van Isjmaël = "profetieën"
- * in de B.H.S. geschreven als נביות = "profetieën" (נבואית)

Met andere woorden had hij met zijn *eerstgeborene* een ook religieus onderbouwde claim op de erfenis van Abraham gelegd. Jitzak voelde de bedreiging van eveneens het talrijke nageslacht van Isjmaël en deze zorg was een van de oorzaken van zijn voorkeur voor Esau in plaats van voor Jakob (= > onder).

De geestelijke ontwikkeling van Jitzak was niet van eenzelfde hoogte als die van zijn va-der Abraham. Men kan geestelijke verworvenheden nu eenmaal niet als van bandrecor-der naar bandrecorder via een snoer overtapen en zo had Abraham zijn zoon alleen een goede uitgangspositie mee kunnen geven:

- (Gen 25:19): אברהם הוליד את יצחק   **912**
Abraham verwekte Jitzak
- (Gen 25:11): אחרי מות אברהם   **913**
(en het was) na de dood van Abraham
(dat God Jitzak zijn zoon zegende)
- (Gen 1:1): בראשית   **913**
in den beginne
- Jitzaks weg der ontwikkeling als vanaf het begin opnieuw te bewandelen

Jakob zou zijn "grootvader" Abraham en niet zijn vader Jitzak als zijn vader zien (= > 28e hfdst) en dus had Abraham de voorkeur aan Jakob gegeven. Maar nog tijdens het leven van Abraham en derhalve "na de dood van Abraham" in de zin van het "zelf opnieuw de weg der ontwikkeling moeten bewandelen" gaf Jitzak lange tijd de voorkeur aan Esau als getuigenis van het niet kunnen overtapen van de geestelijke ontwikkeling van anderen.

Jitzak zag met nog te materialistisch ingestelde blik op de "sterke en ruige Esau" als de juiste erfgenaam ten aanzien van de menigte van vruchtbare opponenten om hem heen. Met name voelde Jitzak zich door het nageslacht van ooit zijn meest directe concurrent bedreigd, waar de kinderen van Isjmaël woonden (Gen 25:18):

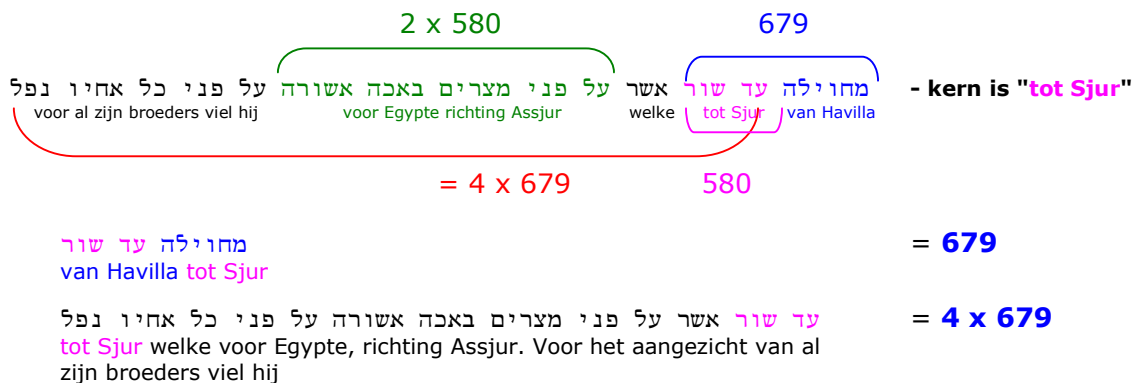
en zij woonden van Havilla tot Sjur, welke voor Egypte, jouw komen naar (= richting) Assjur. Voor het aangezicht van al zijn broeder viel hij (liet hij zich neer)

Sjur ligt direkt voor Egypte links onder Israël en Assur rechts boven Israël voorbij de grote rivieren en zo zag Jitzak met aan de ene zijde de zee zich aan de andere door de nakomelingen van Isjmaël "als door een boog van opponenten omsloten". In overdrachtelijke zin omvat het "tot Sjur" het gebied van Isjmaël:

(Gen 25:18): שור אשר על פני מצרים **1627**
Sjur wat voor Egypte (ligt)

(Gen 25:12): ואלה תלדת ישמעאל בן אברהם **1627**
en dit de generaties van Isjmaël
de zoon van Abraham

- en aldus visualiseert het 18e vers middels getalwaardes Isjmaëls insluiten als een tangachtige verspreiding van zijn nakomelingen vanuit de kern "tot Sjur" naar links = 4 x 679 en naar rechts = 1 x 679 en daarmee in de ogen van de gelovige Isjmaël als een verspreiding zowel in werelds opzicht = 4 x 679 als in geestelijk opzicht = 1 x 679 opzicht vanuit de kern "tot Sjur":

De getalwaarde van het "tot Sjur" = 580 en de beschrijving van de gebiedsuitbreiding met het "voor Egypte richting Assjur" = 2 x 580 geven daarbij aan dat voor Jitzak de "harige Esau" het passende antwoord op de expansiedrift van Isjmaël was:

עד שור **= 580**
tot Sjur

על פני מצרים באכה אשורה **= 2 x 580** - **expansiedrift = "2 x 580"**
voor Egypte richting Assjur

שעיר **= 580**
Seïr, de harige (= Esau)

Want Seïr is de naam van "de harige Esau" en daarmee ook de latere naam van het gebergte en de woonplaats van het volk Edom als zijn nakomelingen (Gen 32:4). Vanwege de "wilde ezel Isjmaël" (Gen 16:12) zag Jitzak meer in de ruige Esau dan in de huiselijke Jakob als erfgenaam van de belofte:

Esau "wild zijn" (Gen 25:25):

אדמוני כלו כאדרת שער **6 x 227**
roodachtig hij helemaal
als een mantel van haar

- oftewel het "wildgerecht naar zijn mond" (Gen 25:28) was voor Jitzak bevestiging van diens eerstgeboorterecht:

בכרה **227**
eerstgeboorterecht

(Gen 25:25): עשו - Esau
 - asoe = volbracht
 (part. pass. van עשה - maken, volbrengen)

De betekenis "volbracht" zegt dat Jitzak in Esau en niet in Jakob de overwinning op zijn strijd om nakomelingschap en de verhooring van zijn gebed ten aanzien van Rebekka's onvruchtbaarheid gezien heeft. De meest eigenlijke betekenis "gemaakt" is echter ook de meest toepasselijke (=> onder).

Een andere reden voor Jitzaks voorkeur was dat Esau nu eenmaal als eerste geboren werd. Als wel meer goedwillige maar minder inzichtige mensen had Jitzak een dogmatische kijk op ambtelijke zaken als geboorte en huwelijk en andere officiële aangelegenheden, als ook uit zijn omgang met Abimelech zou blijken (=> 26e hfdst). Wild was zo ook naar de smaak van Jitzak omdat "de akte van geboorte" bij hem hoog in aanzien stond:

(Gen 25:28): כי ציד בפיו **232**
 want wild (was) naar zijn mond

(Gen 25:34): הבכרה **232**
 de/(het) eerstgeboorte(recht)

(Gen 25:28): ויאהב יצחק **232**
 en had lief Jitzak (Esau)

Jitzak "had het eerstgeboorterecht lief" en niet was hij zo ongeestelijk ingesteld om de voorkeur voor zijn zonen van een voorkeur voor wildgerecht boven het vlees van vee af te laten hangen. De thora geeft dan ook aan dat Jitzak het verschil tussen beide gerechten niet eens kon proeven (=> 27e hfdst).

Derde oorzaak voor Jitzaks voorkeur voor Esau is dat tussen deze en Jakob hij de verhouding als van ooit tussen hem en Isjmaël meende terug te zien. Want direkt na de beschrijving van Jakob in het 27e vers:

(Gen 25:27): איש תם **751**
 (en Jakob was): een heel/onberispelijk man

- wordt de voorkeur van Jitzak voor Esau beschreven. Jitzak zag Jakob zoals ook voor Isjmaël ondanks zijn vergaande besnijdenis en vroomheid (=> 17e hfdst) de belofte niet bestemd geweest was:

(Gen 25:12): ישמעאל בן אברהם **751**
 Isjmaël de zoon van Abraham

En in het verlengde daarvan zag hij in het "hiel vasthouden" (Gen 25:26) van die "onberispelijke Jakob" en daarmee van diens toekomstige nageslacht Isjmaëls pogen om met zijn "beter zijn" voor te dringen. Op aandringen van zijn moeder Sara was deze daarom heengezonden en wel terecht als ook daarna hij om de erfenis bleef wedijveren (=> onder):

ישמעאל **451 = 11 x 41** - moeder(schap) (אם) = 41 =>
 Isjmaël

(Gen 25:13): ואלה שמות בני ישמעאל בשמתם לתולדתם **2993 = 73 x 41**
 en deze de namen van de zonen van Isjmaël
 naar hun namen naar hun geslachten

Zoals derhalve Abraham Isjmaël en later het nageslacht van Ketura "met wat geschenken het land van belofte uitstuurde" = eveneens 73 x 41:

(Gen 25:6): ולבני הפילגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנת **2993 = 73 x 41**
 en de zonen van de bijvrouwen welke Abraham had
 gaf Abraham geschenken (en hij stuurde hen weg)

- meende Jitzak ook Jakob met zijn kinderen in de toekomst met wat geschenken van Esau weg te moeten sturen = eveneens 73 x 41:

(Gen 25:26): ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת אתם 2993 = **73 x 41**
 en hij noemde zijn naam Jakob (vanwege het hiel
 vasthouden) en Jitzak een zoon van 60 jaar bij zijn
 verwekken hen

Het gedeelte "en Jitzak een zoon van 60 jaar bij zijn verwekken hen" hoort bij het citaat omdat Jitzak net als zijn vader Abraham haast had bij zijn "strijd in de vorm van nakomelingschap". Met andere woorden kwam zijn zienswijze van Jakob als "hiel-vasthouder" uit zijn eigen onrijpheid voort. Want "op bijna zestigjarige leeftijd" was hij nog steeds kinderloos (= > onder) en overeenkomstig de vele 41-tallen in dit hoofdstuk waren velen "door het kweken van een talrijk nageslacht" = een equivalent van een "grote schare van aanhangers" op het land vloeiende van melk en honing uit. Om het "goddelijke moederschap" voor Jitzak veilig te stellen waren weliswaar ook de kinderen van Ketura weggezonden:

(Gen 25:2): זמרן ויקשן ומדן ומדין וישבק+שוח = 1681 = **41 x 41**
 (de zonen van Ketura)

(Gen 25:6): קדמה אל ארץ קדם 615 = **15 x 41**
 naar het oosten naar het land van
 het oosten (zond Abraham hen) _____ af (weggezonden)

(Gen 15:8): ויאמר אדני יהוה במה אדע כי 1066 = **26 x 41**
 אירשנה
 en hij (Abram) sprak: mijn heer Jahwe
 door wat zal ik weten dat ik zal beërven
 haar (het land)

- **het voor Jitzak resterende "goddelijk moederschap"**
 = **Jahwe (יהוה) = 26 x het moederschap (אם) = 41**

- maar vanwege de blijvende bedreiging stond Jitzak op springen om ook nageslacht te krijgen. Want ondanks Abrahams wegsturen van zijn concurrenten bleven zij vasthouden aan hun claim op de belofte en dat als gezegd tot op de dag van vandaag. Zo geeft zelfs de getalwaarde van het versdeel van Abrahams begravenis door Jitzak en Isjmaël aan dat Isjmaël vanwege zijn twaalfvoudige nageslacht = "het moederschap = 41 x 12" het godsvolk claimde te zijn. Twaalf stammen geven steeds de uiterste vertegenwoordiging van het godsvolk in het materiële aan (= > 6e hfdst) en in die hoedanigheid eiste Isjmaël het recht op om Abraham mede te begraven:

(Gen 25:9): ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו אל מערת המכפלה 4920 = **120 x 41**
 אל שדה עפרון בן צחר החתי אשר על פני ממרא
 en begroeven hem Jitzak en Isjmaël zijn zonen in de spe-
 lonk ham'Machpela in het veld van Ephron de zoon van Zo-
 har de Hittiet welke voor Mamre

- **het godsvolk = 12 x het moederschap = 41 => Isjmaëls "rijke nakomelingschap" = 120 x 12**

De zonen van Hagar en van Ketura dreigden Jitzak te overvleugelen en zo werd hem nog vijftien jaar voor de dood van zijn vader het uitblijven van nageslacht te veel. En aldus bad hij tegen zijn zestigste jaar God voor zijn vrouw (= > onder) opdat bij al die concurrentie rondom het *goddelijke moederschap* zijn beslag zou mogen krijgen:

(Gen 25:26): ויצחק בן ששים שנה 1271 = **31 x 41**
 en Jitzak een zoon van 60 jaar
 - **goddelijk (אם) = 31 moederschap (אם) = 41**

Maar goddelijk moederschap vergt een meestentijds langdurige ontwikkeling "van Abram naar Abraham" en van zijn vader had Jitzak dat kunnen weten. Abraham had "eerst op honderdjarige leeftijd" een zoon gekregen, maar overeenkomstig de vele 41-tallen in het

20e vers speelde reeds bij het nemen van Rebekka tot vrouw (Gen 25:20) voor Jitzak het moederschap de hoofdrol:

(Gen 25:20): ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל
en was Jitzak een zoon van 40 jaar bij zijn nemen Rebekka de
dochter van Bethuël 3034 = **74 x 41**

(Gen 25:20): רבקה בת בתואל 1148 = **28 x 41**
Rebekka de dochter van Bethuël

(Gen 25:20): בת בתואל הארמי מפרן ארם אחות לבן 2009 = **49 x 41**
de dochter van Bethuël de Arameeër uit Paddan Aram de zuster
van Laban

(Gen 25:20): לבן 82 = **2 x 41**
Laban

nog vijf verdere 41-tussenwaarden in dit vers geven Jitzaks fixatie op het moederschap van Rebekka weer:

את - ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו 1886 = 46 x 41
מפרן - בת בתואל הארמי 1271 = 31 x 41
אחות - בת בתואל הארמי מפרן ארם 1927 = 41 x 47
אחות - ארם 656 = 16 x 41
לבן - ארם אחות לבן 738 = 18 x 41

Mede daardoor had dan ook de dienaar van Abraham bij de bruidswerving voor Jitzak zich aanvankelijk alleen op het moederschap gericht (=> 24e hfdst):

(Gen 24:5): אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת 2236
misschien niet wil de vrouw om te gaan achter mij
naar dit land

(Gen 24:5): והשב אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם 2807
zal ik niet met zekerheid terugbrengen (= kan ik maar
niet beter terugbrengen) uw zoon naar het land van
welke u uittrok van daar?

5043 = **3 x 41 x 41**

Het 20e vers geeft zelfs weer dat reeds bij zijn bruidswerving Jitzak zijn concurrent Isjmaël in nageslacht gedacht te overtroeven:

(Gen 25:13): ואלה שמות בני ישמעאל בשמתם לתולדתם 2993 = **73 x 41**
en deze de namen van de zonen van Isjmaël
naar hun namen naar hun geslachten

(Gen 25:20): בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל 3034 = **74 x 41**
ויהי יצחק
en was Jitzak een zoon van 40 jaar bij zijn ne-
men Rebekka de dochter van Bethuël
- één moederschap meer

Voor een geestelijk fijngevoelige vrouw als Rebekka (=> 24e hfdst) kan blokkerend werken wanneer een man gemeenschap zoekt vanuit niet liefde maar om kinderen te verwekken. Jitzak echter zat gevangen in zijn haastige zorg om nakomelingschap en "bad aldus voor zijn vrouw omdat zij onvruchtbaar was" (Gen 25:21). Bij Abraham had Sara's "onvruchtbaar zijn" met het onvoldoende geestelijk aangerijpt te maken gehad (=> 20e hfdst), maar ondanks Jitzak weten dienoemtrent bad hij niet voor zichzelf maar voor zijn vrouw (Gen 25:21):

en bad Jitzak tot Jahwe inzake zijn vrouw

En daarom komt het volgende (Gen 25:21):

en God liet zich door hem verbidden

- niet onverdeeld positief over. Soms ook goede ouders "laten zich verbidden door" = "geven toe aan" hun kinderen omdat soms door afwijzing van eigenlijk niet goede of

voortijdige wensen grotere schade kan ontstaan. Haast blijft echter altijd zijn nadelige gevolgen hebben en zo leidde ook hier gebrek aan een bij goddelijke verhooring behorende geestelijke ontwikkeling tot brokken. Want niet alleen de "vrucht van leven" in de vorm van Jakob maar ook de "vermenging van goed en kwaad" in de vorm van Esau werd verwekt:

(Gen 25:21): כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה want onvruchtbaar zij en liet zich verbidden door hem Jahwe	1165 = 5 x 233 (= (1 + 4) x 233)
	boom des levens: 1 x 233
	boom van goed en kwaad 4 x 233

- als het latere lichtvaardige karakter van Esau in de nog niet uitgerijpte leeftijd van Jitzak is terug te vinden:

(Gen 25:26): ששים שנה zestig jaar (was Jitzak bij verwekken van Esau en Jakob)	1005
(Gen 25:34): ויאכל וישת ויקם וילך (Esau): en hij at en dronk en stond op en ging heen	1005

Geschiedenis echter laat zich gemakkelijker lezen dan beleven en men zal Jitzaks geestelijke kwaliteiten derhalve niet onderschatten. Want in de beeldtaal van de thora:

steeds staan in het boek Genesis namen voor de geschiedenis van volkeren en hun botsende streven naar grondgebied vaak ook vanuit religieuze aanspraken. Mensen als Jitzak en Isjmaël en Ketura zijn daarbij gezichtsbepalende personages geweest, terwijl echter hun leeftijden betrekking hebben op de door hen gegrondveste of een gezicht gekregen hebbende volkeren en geestesstromingen

- werd een kinderloos man door vruchtbare opponenten omgeven en was van het latere grote volk Israëel nog geen sprake. Jitzak deed het niet veel slechter dan Abraham en zelfs is de geest van Esau mede een gevolg van de haast van Abraham geweest. Want met de geestelijk nog niet gerijpte Sarai in plaats van Sara geven de getalwaarden van de namen van Abrahams vrouwen tezamen de lichtzinningheid van Esau weer:

קטורה Ketura	320
הגר Hagar	208
שרי Sarai	510
	<hr/>
(Gen 25:32): הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה zie, ik (Esau) gaande om te sterven, dus waartoe dit mij het eerstgeboorterecht	1038

Haast echter door welke oorzaak ook is zelden goed en zo maakten in het geval van die van Jitzak de gevolgen zich reeds in het stadium van de zwangerschap kenbaar:

(Gen 25:21): כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו want onvruchtbaar zij en liet zich verbidden voor hem Jahwe en werd zwanger Rebekka zijn vrouw	2790
(Gen 25:22): אם כן למה זה אנכי (en sprak Rebekka) wanneer zo: tot wat dit mij (= waarom overkomt mij dit)	279

Want zoals uit zaad naar het grote een gelijksoortig kleine ontstaat, geeft de 279 als een "2790 in het klein" het "waarom dit mij" als kiem van Jitzaks haast weer. De "slecht ziende Jitzak" kon Abrahams geduld niet opbrengen om tot een bij een volledige en derhalve ook geestelijke gebedsverhooring behorende geestelijke ontwikkeling te komen. En toch had God die ook voor hem voorbereid, als Rebekka's schijnbare onvruchtbaarheid:

(Gen 25:21): עקרה - een ontwortelde, een verlamde

- er ten gunste van eenzelfde geestelijke ontwikkeling voor Jitzak was. Want als gezegd betreft gebedsverhoring steeds de materiële en de geestelijke existentie:

(Gen 25:11): ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו 1935 = **5 x 387**
 en het was na de dood van Abraham dat zegende de
 Eeuwige Jitzak zijn zoon

(Gen 25:21): עקרה הוא 387
 een ontwortelde (was) zij

- de materiële existentie = 4 x 387 + de geestelijke existentie = 1 x 387 = 5 x 387

- en zo had het "ontworteld zijn" en niet het "onvruchtbaar zijn" van Rebekka het geestelijk één vijfde deel van het zegenen Gods voor Jitzak uit moeten maken.

Als gevolg van de haast waren zowel de boom des levens = 233 als de boom van kennis van goed en kwaad = 932 nog deel van de wel geestelijk ingestelde maar niet geestelijk ook gerijpte Jitzak = 1165 (=> boven):

(Gen 25:19): את יצחק 609
 (en Abraham verwekte): Jitzak

(Gen 25:22): ויתרצו הבנים בקרבה 1218 = **2 x 609**
 en botsten de kinderen in haar
 binnenste

- de vrucht van de geestelijke Jitzak = 1 x 609 en de vrucht van de
 nog onrijpe Jitzak = 1 x 609 botsten

Daarom had Jitzak niet voor Rebekka maar voor zichzelf moeten bidden, want overeenkomstig haar voorkeur voor Jakob en overeenkomstig de getalwaarden van het gedeelte van haar bevraging van God beschikte zijn vrouw over meer geestelijk inzicht dan hij:

(Gen 25:22): אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה
 wanneer zo waartoe dit mij. En zij ging heen om te bevragen Jahwe

אם כן 111 - de goddelijk initiaal aleph (אָלֶף) = 111

למה זה אנכי ותלך 624 - 24 x 26 en Jahwe (יהוה) = 26

לדרש את יהוה 961 - God (אֱלֹהִים) = 31 x God (אֱלֹהִים) = 31

Weliswaar wilde zij zelf de zegen voor Jakob regelen, maar niemand doet alles goed:

men maakt meer fouten *des te meer men doet* en *des te hoger niveau men bereikt*

Rebekka was groots ook in haar zelfopoffering (=> 27e hfdst) en zij werd als één der drie vrouwelijke steunpilaren van het volk Israël begraven in de spelonk van ham'Machpela (Gen 49:31). Ook Jitzak werd als één

der drie mannelijke steunpilaren van het volk Israël aldaar begraven omdat ondanks zijn keuze voor Esau hij met hart en ziel en getuige de geschiedenis van "het gebergte ham'-Moria" (=> 22e hfdst) zelfloos voor de zaak Gods ijverde. Ook heeft hij later

רבקה Rebekka	307 = 1 x 307
(Gen 25:9): אל מערת המכפלה in de grot van ham'Machpela	921 = 3 x 307
Rebekka als het volwaardige één derde deel van de drie in de grot van ham'Machpela begraven "aartsmoeders"	

Jakob op het hart gedrukt om *niet zoals Esau* vrouwen van de dochters van het land Kanaän te nemen (Gen 28:2). Niet het maken van fouten maar het volharden in dezen kenmerkt de ongeestelijke mens en Jitzak heeft de zijne openlijk en in het bijzijn van Esau (Gen 28:6) erkend.

Ook Jakob eigende zich het eerstgeboorterecht en de zegening van zijn vader (=> 27e hfdst) toe niet om eigen voordeel maar opdat het nageslacht één van een geestelijk gehalte zou worden:

(Gen 25:33): וימכר את בכרתו ליעקב
en hij verkocht zijn eerstge-
boorterecht aan Jakob

1517 = **37 x 41**

- **moederschap (אם) = 41**

Anders dan zijn vader zag Jakob dat Esau onmogelijk een volk met geestelijke kwaliteiten voort zou kunnen brengen.

c. Jakob en Esau

Uiteraard niet vanwege getalwaarden had Jitzak omtrent Jakobs recht op het eerstgeboorterecht kunnen weten:

יצחק	- Jakob	182	
יעקב	- Jitzak	208	
		_____	
שמים	- hemelen	390	- Jah (יה) = 15 x Jahwe (יהוה) = 26

- als wel vanwege het feit dat Jakob en niet Esau de eerst ontvangene was. Getuige de beschrijving van het uiterlijk van Esau en Jakob waren zij namelijk geen ééneiige tweeling en dan is de eerst in komende de laatst uitgaande:

met twee pingpongballen en een aan een zijde afgesloten buis van gelijke diameter is het principe aanschouwelijk te maken

Jakob was als laatst geborene de eerst ontvangene en Esau was een minder geestrijke toevoeging ten gevolge van Jitzaks krampachtige voort blijven gaan om kinderen te verwekken (= > boven). Als gezegd behoren kinderen uit liefde tussen man en vrouw en niet uit het "willen maken van kinderen":

(Gen 25:25): עשו - Esau
- gemaakt (part. pass. van עשה = maken)

- voort te komen. Jakob was de vrucht van de liefde van Rebekka en misschien ook van de liefde tussen Jitzak en Rebekka en Esau was een latere toevoegsel van Jitzaks niet uit vertrouwen voortgekomen extra inspanningen om nageslacht te verwekken.

Rebekka vraagt zich af waarom er gestreden wordt in haar buik:

(Gen 25:22): למה זה אנכי
waartoe dit mij **168**

- en het antwoord daarop is in getalwaarden vervat:

(Gen 25:23): צעיר	370
geringe, geringere	
רב	202
vele, meerdere, vorst	_____
	168 - de "geringere" 168 meer dan de "meerdere"

Niet vanwege "twee volkeren in haar buik" (Gen 25:23) werd er gestreden in haar binnenste maar omdat de *meerdere* de *geringere*:

"oudere" en "jongere" zijn *foute* vertalingen

- zou dienen. Want volgens de getalwaarden was de hoeveelheid van "de geringere" *meer* dan "de meerdere" gelijk aan het "waartoe mij dit". Reden voor het "botsen van de volkeren reeds in haar buik" was derhalve *het geestelijke overwicht* van de zwakkere

over de sterkere. Want de getalwaardes geven tevens aan dat daarmee de geringere meer dan de meerdere was:

(Gen 25:22): אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה
wanneer zo waartoe dit mij. En zij ging om te
bevragen Jahwe 1696 = **4 x 424**

(Gen 25:23): ויאמר יהוה לה שני גיים בבטןך ושני לאמים
ממעריך יפרדו ולאם מלאם יאמץ 2120 = **5 x 424**
en sprak Jahwe tot haar: twee volkeren in jouw buik
en twee volkeren vanuit jouw binnenste zullen zich
scheiden en één volk meer dan één volk zal sterk
(moedig) zijn

Het antwoord Gods = 5 x 424 is 1 x 424 meer dan het zich afvragen van Rebekka = 4 x 424 en dus is hier dat 1/5e deel meer het haar geöpenbaarde deel = het geestelijke deel = 1 contra het materiële deel = 4. De geest deed botsen en die behoorde overduidelijk Jakob en niet Esau toe. Door geest overtrof de zwakkere = Jakob de sterkere = Esau en dat leidt steeds en zo reeds in haar buik tot strijd. De geest Gods is altijd sterker en daarom had Jakob die meerwaarde van 424 oftewel Esaus gebrek aan geest = 424:

(Gen 25:33): וישבע לו
en hij (Esau) zwoer hem (Jakob) 424 = **1 x 424**

- niet zelf "met linzen" = 424 moeten trachten te verzilveren:

(Gen 25:34): עדשים
linzen 424 = **1 x 424**

Als zo vaak echter meende de geestelijk ingestelde niet op voorsprong maar op achterstand ten aanzien van de niet geestelijk ingestelde te staan. Het 27e vers geeft namelijk een "gelijk opgaan" met het 23e vers te kennen:

(Gen 25:23): ושני לאמים ממעריך יפרדו ולאם מלאם יאמץ
ורב יעבד צעיר 1960 = **7 x 280**
en twee volkeren in je binnenste zullen zich scheiden
en een volk meer dan een volk zal sterk zijn en de
vele zal dienen de weinige

(Gen 25:27): ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה
en werden groot de knapen en was Esau een man kun-
nend de jacht, een man van het veld 1960 = **7 x 280**

- terwijl het 25e vers een meerwaarde voor Esau met 1 x 280 aangeeft:

(Gen 25:25): כאדרת שער ויקראו שמו עשו
als een kleed van haar en zij noemden zijn naam Esau 2240 = **8 x 280**

Aldus geven de getalwaarden aan dat Jakob op volgende wijze de achterstand gedacht in te halen:

(Gen 25:29): ויזד יעקב נזיד
en kookte Jakob een gerecht 280 = **1 x 280**

Veel bijbeluitleggers raadselen namelijk over de contradictio van Esaus verachten van het eerstgeboorterecht en zijn ontsteltenis over het ontgaan van de zegen (Gen 27:34). Echter verachtte Esau ook het eerstgeboorterecht niet direkt (Gen 25:34) maar zette Jakob een val op. Want Jakob wist dat na lange omzwervingen Esaus uitgeputte zinnen naar niets dan alleen nog naar eten stonden. Niet handelde hij impulsief "bij Esaus onverwachte binnenkomst tijdens zijn bereiden van eten" maar hij "kookte een soep met voorbedachte rade". Want *basjal* (בשל) is het gewone woord voor "koken" zoals in 2 Kon 4:38:

ובשל נזיד - (Elisja): en kook een kookgerecht!

- en zo "bekokstoofde" overeenkomstig het hier gebruikte woord voor "koken" *zud* (זוד)
Jakob zijn broeder een gerecht":

(Gen 25:29): ויזד יעקב גזיד
en kookte Jakob een kookgerecht

זוד (*gal*) vermetel zijn, met voorbedachte rade handelen,
(*hif*) vermetel zijn, koken (in de zin van "plannen brouwen")

Naar de betekenis van *zud* = "met voorbedachte rade handelen" staat er:

en Jakob had een val opgezet

Vanaf de buik van hun moeder was er strijd tussen Esau en Jakob geweest, als ook het 23e vers met een gelijke constructie als het 18e vers:

met als kern het "tot Sjur" (=> boven)

- het aangeeft. Qua getalwaarde is kern van dat vers "vanuit jouw innerste zullen zij zich scheiden" en visueel aanschouwelijk scheiden vanuit die kern oftewel vanuit de baarmoeder naar rechts en naar links zich twee volkeren:

(Gen 25:23): שני גיים בבטן ושני לאמים ממעיק יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר = 1473
= 1473

twee volkeren in jouw buik en twee volkeren vanuit jouw innerste zullen zij zich scheiden ...

... vanuit jouw innerste zullen zij zich scheiden en een volk meer dan een volk zal sterk zijn en de vele zal dienen de weinige

ממעיק יפרדו - vanuit jouw innerste zullen zij zich scheiden = 480

מולדת - herkomst, oorsprong, verwantschap, familie, afstamming = 480

Aldus was Esaus "spreken tot (אל) Jakob" vanaf "het zich scheiden vanuit de buik van Rebekka" een "spreken tegen Jakob":

(Gen 25:23): שני גיים 423
twee volkeren (in jouw buik)

(Gen 25:30): ויאמר עשו אל יעקב 846 = 2 x 423 - 423 contra 423
en sprak Esau "tegen" Jakob

Door zijn gebrek aan geest ging daarbij de strijd van Esau uit:

(Gen 25:22): אם כן 111
wanneer zo (wanneer die strijd,
vraagt Rebekka zich af)

(Gen 25:25): אדמוני 111
roodachtig (was Esau)

- niet "mens" = אדם naar de gelijkenis Gods, maar "mensachtig" = אדמוני

Aan Esaus "roodachtige" en "harige" wezen = zijn sterke voorkomen ontbrak de sabbatsgeest = 7 met welke eerst hij met aanspraak op het eerstgeboorterecht stamvader van Israël had kunnen zijn:

(Gen 25:32): בכרה eerstgeboorterecht	227	= 1 x 227
(Gen 25:25): אדמוני כלו כאדרת שער roodachtig; hij geheel als een kleed van haar	1362	= 6 x 227

Aldus kwam Jakob de gelegenheid vanaf het "spreken tegen (אל) = 31" als een zaak Gods (אל) = 31 voor:

en sprak *Esau tegen Jakob: laat eten mij toch van het rode, dat rode want moe ik; daarom wordt genoemd zijn naam Edom*

(Gen 25:30): הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי
laat eten mij toch van het rode, dat rode want moe ik

713 = 23 x **31**

(Gen 25:30): על כן קרא שמו אדום
daarom wordt genoemd zijn naam Edom

868 = 28 x **31**

1581 = 51 x **31**

- God (אל) = 31 x Edom (אדום) = 51 = Esau

Voor Jakob leek God (אל) = 31 zelf tegenover Edom (אדום) = 51 = een naam van Esau met de betekenis "de rode" te staan, waarmee zijn "soep brouwen" schijnbaar een heilige zaak = 70 x 31:

(Gen 25:30): הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי
laat eten mij toch van het rode, dat rode want moe ik

713 = 23 x **31**

(Gen 25:30): על כן קרא שמו אדום
daarom wordt genoemd zijn naam Edom

868 = 28 x **31**

(Gen 25:30): עשו אל יעקב
Esau tegen Jakob

589 = 19 x **31**

Esau <<= God (אל = 31) =>> Jakob = 70 x **31**

- iedere vorm van geheiligde materie = 70 (= 2e hfdst) x God (אל) = 31

- en goed voor het aangezicht van Jahwe (= 32e hfdst) was:

(Gen 25:30): הלעיטני נא מן האדם האדם הזה
laat eten mij toch van het rode, dat rode

442 = **17 x 26**

- goed (טוב) = 17 x Jahwe (יהוה) = 26

Echter zal men van de zwakke momenten ook van minder geestrijke mensen geen misbruik maken wanneer niet dwingend onrecht recht getrokken moet worden. Esau had geen onrecht begaan en aldus was Jakobs handelen geen godshulp maar een misbruik maken van de uitputting van Esau:

(Gen 25:29): והוא עיף
en hij was mat

178

(Gen 25:31): מכרה כיום את בכרתך לי
verkoop heden jouw eerstgeboorterecht aan mij

1424 = **8 x 178**

(Gen 25:30): כי עיף אנכי 271
want moe (ben) ik

(Gen 25:33): השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב 2439 = 9 x 271
zweer mij vandaag en hij zwoer hem en hij verkocht zijn
eerstgeboorterecht aan Jakob

(Gen 25:30): מן האדם האדם הזה 207
van het rode, dat rode

(Gen 25:31): ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי 1863 = 9 x 207
en sprak Jakob: verkoop heden jouw eerstge-
boorterecht aan mij

**- Jakobs succes bestaande uit de factoren van Esaus mat en moe zijn en niet
in eerste instantie uit Esaus verachten van het eerstgeboorterecht**

Jakob handelde verkeerd en zou zich later verootmoedigen (= > 32e hfdst). Omdat namelijk hij God nog niet vanuit eigen ervaring kende (= > 28e hfdst) voerde hij als zoveel gelovigen een geestelijke strijd vanuit theoretische overtuigingen. En uiteraard ontbrak het Esau zelfs aan geest om boven een zucht van het moment als naar voedsel uit te stijgen:

אדום Edom (rood) 51
אכל eten, voedsel 51

Esau was een mens van de zesde dag en niet de mens van de sabbatdag = 7:

אדם (adam) - mens
אדום (Edom) - mens (אדם) + de waw (ו) = 6 van de 6e scheppingsdag
dwarssom van 51 = 5 + 1 = 6

Esau = Edom = "rood" bleef steken op het niveau van de tezamen met de mens geschapen dieren van de zesde dag, wier leven hoofdzakelijk uit consumeren bestaat (Gen 25:30):

laat eten mij toch van het rode, dat rode

Want met "dat rode" = tevens "deze mens":

(Gen 25:30): האדם הזה 67
dat rode
deze mens

- verslond Esau ook zonder zweren aan Jakob reeds het eerstgeboorterecht:

(Gen 25:34): ויאכל (Esau): en hij at 67

- want "dat rode" was "deze mens Esau" naar de gelijkenis Gods:

(Gen 25:25): אדמוני 111 - goddelijke initiaal = 111 (= > 1e hfdst)
roodachtig (Esau bij geboorte)

Aldus verslond Esau met "deze mens" = "zijn mens zijn naar de gelijkenis Gods" tevens reeds zijn "eerstgeboorterecht" = "van iedere mens zijn zijn naar de gelijkenis Gods":

(Gen 25:30): האדם הזה 67
1: dat rode
2: deze mens

(Gen 25:34): ויאכל וישת ויקם וילך 1005 = 15 x 67
en hij at en dronk en stond
op en ging heen - Jah(we) (יה) = 15 x "deze mens" = 67 = Esau

Jakob had hem dat eerstgeboorterecht en later hem zijn zegen niet nog eens bedrieglijk hoeven ontftutselen (=> 27e hfdst):

(Gen 25:34):	ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה en hij stond op en ging heen en verachtte Esau het eerstgeboorterecht	1256 = 2 x 628
(Gen 25:33):	בכרתו zijn eerstgeboorterecht	} = 2 x 628
	ברכתו zijn zegen	

En tot dat laatste had ook Rebekka haar zoon niet hoeven aanzetten, waar krachtens het antwoord Gods aan haar de geringere en daarmee Jakob het eerstgeboorterecht toe zou vallen:

(Gen 25:34):	הבכרה het eerstgeboorterecht	232
(Gen 25:23):	ויאמר יהוה לה שני גיים בבטןך ושני לאמים ממעריך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר en sprak Jahwe tot haar: twee volkeren in jouw binnenste en twee naties vanuit jouw buik zullen zich scheiden en een natie meer dan een natie zal sterk zijn en de vele zal dienen de geringe	2784 = 12 x 232

Opnieuw wordt hier het toekomstige godsvolk met de faktor 12 van de twaalf stammen weergegeven. Ook zonder trucs en bedriegerijen zouden zowel het eerstgeboorterecht als de zegen naar Jakob gegaan zijn (=> 27e hfdst), waar beiden met voortbrengen van het godsvolk en daarmee met de geestelijke kwaliteit samenhangen. Jakob had die wel en Esau niet en derhalve voegde volgens volgende getalwaarden:

(Gen 25:23):	ויאמר יהוה לה שני גיים בבטןך ושני לאמים ממעריך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר en sprak Jahwe tot haar (Rebekka): twee volkeren in jouw binnenste en twee naties vanuit jouw buik zullen zich scheiden en een natie meer dan een natie zal sterk zijn en de vele zal dienen de geringe	2784 = 12 x 232
(Gen 25:34):	ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה en Jakob gaf Esau brood en kooksel van linzen en hij at en dronk en stond op en ging heen en verachtte Esau het eerstgeboorterecht	3712 = 16 x 232
(Gen 25:34):	הבכרה het eerstgeboorterecht	232

- Jakob aan het "uiterste van het eerstgeboorterecht" = 12 x 232 (=> 6e hfdst) alleen nog een 4 x 232 aan eerstgeboorterecht toe. Jakob "timmerde planken onder dik ijs". En die fout herhaalde hij door zich omwille van de zegen bij zijn vader voor Esau uit te geven. Door het eerstgeboorterecht te verkwanselen was echter reeds voor Esau onmogelijk geworden om de zegen te ontvangen:

(Gen 25:34):	הבכרה het eerstgeboorterecht	232
	הברכה de zegen	232

Maar als gezegd was het ook Jakob evenals zijn vader (=> boven) niet om gewin maar om de geestelijke erfenis te doen. Jakob "greep naar de hiel van zijn broeder":

(Gen 25:27): ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים
 en werden groot de knapen en was Esau een man kennende de jagd, een man van het veld en Jakob een man volkomen, bewonende tenten 3297 = **7 x 471**

(Gen 25:26): ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו
 en daarna kwam uit zijn broeder en zijn hand grijpend de hiel van Esau 1413 = **3 x 471**

- omdat zijn natuur vanaf geboorte op het geestelijke deel = "de drie immateriële dagen" = 3 (x 471) van de zeven scheppingsdagen = 7 (x 471) (= > 1e hfdst) ingesteld was.

d. De davidster van de tweeling Jakob en Esau

Ook in het 28e vers is in het gedeelte "Jakob was een man bewonende tenten" de davidster met dezelfde getalwaarde als in Gen 21:28 (= > 21e hfdst) vervat:

(Gen 25:27): יעקב איש תם ישב אהלים 1331 = **11 x 11 x 11** - zes punten
 Jakob een man volledig, bewonende tenten

De hoektouwen van tenten spannen namelijk op soortgelijke wijze als de punten van de davidster ruimte op:

אהלים	tenten	86
-------	--------	----

- en Jakob woonde overeenkomstig dit versdeel in tenten. De tent wordt in het meervoud genoemd omdat met de gelijke getalwaarde van het woord voor "tenten" en van de naam van de Eeuwige "Elohiem" = eveneens meervoudsvorm:

אלהים	Elohiem	86
-------	---------	----

- de "volledigheid" (תם) van de "in tenten wonende Jakob" weergegeven wordt. Jakobs volkomenheid was nog niet die van Noach, want van het Eden Gods als het feitelijke wesen van het land Kanaän werd hij zich eerst na zijn droom bewust (= > 28e hfdst):

(Gen 6:9):	נח איש צדיק תמים Noach een man rechtvaardig en volkomen	1063
(Gen 25:27):	יעקב איש תם Jakob een man volkomen	939
	עדן Eden	124 - verschil tussen Noach en de jonge Jakob

En getuige zijn trucs en bedrog ten aanzien van zijn broeder was hij evenmin reeds rechtvaardig:

zijn "volkomenheid" was derhalve ook nog in zekere mate een "zich beter achten" (= > 32e hfdst)

- terwijl nochtans hij onbewust qua doen en denken in de schepping als zijnde het innerlijke en uiterlijke Gods leefde. Want de Eeuwige = 86 zelf was zijn ruimte = zijn tenten = 86 en ook de letters van beide woorden zijn gelijk. Jakob leefde derhalve "in de tenten van Sjem" (Gen 9:27) en was daarmee de erfgenaam van de via Noach en Sjem en Heber doorgegeven belofte omtrent het land zonder vloek (= > 5e hfdst). En Esau leefde als "man van het veld" buiten die tenten Gods en zag ook Jahwe niet als zijn God (= > 27e hfdst). Aldus vormden Jakob en Esau *als een tweeling van tegengesteldheid* oftewel als twee samenklittende worstelaars een "slecht passende davidster" met **383** als hoekwaarde van de door Jakobs "geestelijke tent Elohiem" opgespannen driehoek:

(Gen 25:27): איש תם ישב אהלים
een man volledig, bewonende tenten **1149 = 3 x 383**

- en met **373** als hoekwaarde van de door Esau "materiële tent = het veld" gevormde driehoek:

(Gen 25:27): איש ידע ציד איש שדה
een man kennende de jacht, een man **van het veld** **1119 = 3 x 373**

Zoals de ene driehoek van de davidster over de andere zo strekte de tent van Jakob zich quasi over het veld van Esau uit, maar ondanks de bijna gelijke afmeting passen ze niet goed op elkaar. De "zaak wringt" omdat beide geesten elkaar vanaf de buik van Rebekka niet verdroegen. Of Esau moest *alle* ruimte innemen:

(Gen 25:24): והנה תומם בבטנה **620**
en zie: een tweeling in haar buik

(Gen 25:27): איש שדה **620**
een man van het veld (= Esau)

- of Jakob moest alle ruimte innemen:

(Gen 25:24): תומם - een tweeling

(Gen 25:27): תם - volkomen

- de twee letters van Jakobs volkomenheid omvat de vier letters van de tweeling

Voor een man van geweld zoals Esau hield die uitsluiting in dat of de ander vertrekt of deze zijn leefwijze aan die van hem aanpast. In het tweede geval had daarom Jakob als "andere helft van de tweeling Esau" ook "de jacht kundig" moeten zijn:

(Gen 25:27): עשו - Esau **376 = 2 x 188**

(Gen 25:27): ידע ציד - kundig de jacht **188**

(Gen 25:27): ויעקב - en Jakob... **188 - ook Jakob "in full" (יעקוב) = 188**

- terwijl van Jakob echter een andere beschrijving volgt. Uiteindelijk zou niet Jakob maar Esau wijken en de reden daarvan is met de meerwaarde van Jakobs driehoek boven die van Esau weergegeven:

(Gen 25:27): איש תם ישב אהלים **1149 = 3 x 383**
een man volledig, bewonende tenten

(Gen 25:27): איש ידע ציד איש שדה **1119 = 3 x 373**
een man kennende de jacht, een man van het veld

(Gen 29:35): יהודה **30**
Jehuda (Juda)

De meerwaarde is gelijk aan de getalwaarde van de naam van de zoon van Jakob *Juda*, welke Juda Israël tot overwicht over Seir zou brengen (Gen 25:23):

en een natie meer dan een natie zal sterk zijn

En van die "leeuw Gods" staat geschreven (Gen 49:10) dat de scepter niet van hem zal wijken:

(Gen 29:35): שמו יהודה **376**
zijn naam Juda

(Gen 25:27): עשו **376**
Esau

e. Ketura en Hagar

In de betekenis van de namen van de zonen van Isjmaël is de geschiedenis terug te vinden van de Hagar en Isjmaël welke door God gered werden. Verder is uit hen af te leiden dat op grond van die redding zij hun overtuiging van de ware erfgenamen te zijn voortzetten. En tenslotte geven zij te kennen dat bij die ongewijzigde aanspraken zij alleen het Zuiden en niet Kanaän als hun erfdeel gingen zien. De namen van de zonen van Ketura geven een geheel andere ontwikkeling weer en niets ondersteunt dan ook de wijd verspreide gedachte dat Ketura Hagar zou zijn.

De betekenis en vooral de betekenistendens van in groepen voorkomende bijbelse namen is in de context van het grotere geheel vaak goed te duiden (=> 10e hfdst). Zo is als gezegd uit de namen van de kinderen van Isjmaël op te maken dat hij en zijn moeder zich als "de ware gelovigen" bleven zien. Zij meenden namelijk dat God hen vanwege hun liefelijke reuk = "Mibsjan" en "ter bevestiging van eerdere profetieën" = "Nebajoth" in de woestijn met water gered had = "Adbeël" (Gen 21:19):

(Gen 25:13):	נבית*	Nebajoth	profetieën (נבואית)	462
	קדר	Kedar	het werd donker/duister	304
	אדבאל	Adbeël	water/dauw door God	38
	מבשמ	Mibsjan	vanwege een liefelijke reuk	382

* in de B.H.S. נביות = 468

Want de profetieën = "Nebajoth" hebben betrekking op het spreken Gods tot Hagar bij haar redding *bij de bron Lahai Roi*:

(Gen 25:13):	נבית	Nebajoth	462
(Gen 16:14):	באר לחי ראי	Beer Lahai Roi	462

En de namen vertellen verder dat door het weggezonden worden door Abraham het alsnog donker werd = "Kedar" en God Isjmaël redde door Hagars ogen voor een in de buurt zijnde waterbron te openen = "Adbeël".

Die profetieën en reddingen deden Hagar en Isjmaël ondanks hun heenzending menen de ware rechthebbenden te zijn met recht op zowel de materiële erfenis = 4 als de geestelijke erfenis = 1:

(Gen 25:31):	בכרה	227	
	eerstgeboorterecht		
(Gen 25:13):	בכר ישמעאל נבית	1135	= (1 x 227) + (4 x 227)
	eerstgeborene van Isjmaël: Nebajoth		

En daarmee wordt de klassieke fout van gelovigen tot op de dag van vandaag beschreven om de hulp en reddingen Gods als bevestiging van eigen dogma's te interpreteren. Niet echter helpt God vanwege juiste geloofsopvattingen maar omdat een iedere mens hem lief is ("HgP"). Ook om Isjmaël en zijn moeder bekommerde hun schepper zich, ook al waren zij verstoken van een hoger godsbegrip. Vaak doet juist gebrekkig inzicht in familiale situaties zelfs volwassen mensen nog onterecht wanen de lievelingszoon of -dochter van hun ouders te zijn en uiteraard is dat geen reden voor ouders om hen te verstoten. Zo was ook God met Isjmaël, ook al bleef hij als de eerstgeborene van Abraham bij zijn eerstgeboorterecht door het op die "eerstgeborene van Isjmaël Nebajoth" (Gen 25:13) over te dragen. Echter bepaalde als gezegd die tot op de dag van vandaag openlijke politiek van Isjmaël Jitzaks voorkeur voor de sterke en harige Esau (=> boven):

(Gen 25:13): בכר ישמעאל נבית eerstgeborene van Isjmaël: Nebajoth	1135 = 5 x 227
(Gen 25:25): אדמוני כלו כאדרת שער roodachtig hij geheel en al als een mantel van haar	1362 = 6 x 227 - 1 x eerstgeboorterecht meer

Met de getalwaarde van de mens adam (אדם) = 45 geven de namen van de in het volgende vers opgesomde nakomelingen van Isjmaël het luisteren van de mens = "Misjma = 450" naar de stem Gods in de stilte = "Duma" weer. Ook zij luisterden naar de God welke "op de wind ook van vandaag" heen en weer gaat (= > 3e hfdst) oftewel welke tot de mens door de schepping en door zijn geweten "spreekt" (Gen 25:14):

משמע	Misjma	het horen, het luisteren	450	- adam = 45
דומה	Duma	stilte, het zwijgen	55	- נגב = zuiden = 55
משא	Massa	spreek, woord	341	

De namen van de in het volgende vers genoemde laatste nakomelingen van Isjmaël geven daarop weer dat in de "stilte Duma" = 55 van het luisteren het woord negev = 55 = "zuiden" begrepen werd. De getalwaarde van Duma = 55 is namelijk met de getalwaarde van negev = zuiden = 55 te verbinden omdat in deze laatste nakomelingen de naam "Tema" met de betekenis "naar het zuiden":

נגב = zuiden en תימן = zuiden en תימנה = "naar het zuiden". Zoals in de pe-nun werkwoorden valt de נ = n in het hebreuws vaak door assimilatie weg (תימה => תימנה) en de א is een vaak in semitische talen voorkomende vervanging van de ה. Aldus staat hier תימא = Tema voor תימנה = "naar het zuiden"

- voorkomt. En deze geeft met de getalwaarde = 451 het in zijn claim op het eerstgeboorterecht van Isjmaël (ישמעאל) = 451 "een stap terug doen" van Isjmaël weer. Isjmaël zag in dat niet Kanaän maar het land "naar ten zuiden" = 451 als gegoten op hem Isjmaël = 451 paste. Aldus vestigde hij zich in een deel van de woestijn van het schiereiland ten zuiden van Kanaän met de naam Paran (Gen 21:21) en ging hij van daar naar Sjur (Gen 25:18). Overeenkomstig de laatste namen bleef echter de "boogschutter" (Gen 21:20) tot grote zorg van Jitzak verovereringszuchtig en "liet hij zich als een wildezel in het aangezicht van al zijn broeders vallen" (Gen 16:12, 25:18). Waarschijnlijk vanwege zijn agressieve houding en aldus anders dan Abraham en Jitzak kon hij in het noorden = Kanaän zich niet vestigen en zo bleef hij overeenkomstig het 18e vers (= > boven) uiteindelijk ten zuiden en ten oosten van Kanaän tot in richting Assjur wonen (Gen 25:15):

חדד	Hadad	het scherp zijn (van het zwaard)	16	
תימא	Tema	zuidwaarts (תימנה)	451	- getalwaarde van "Isjmaël"
יטור	Jetur	hij spioneert uit (יתור)	225	- צפנה = noordwaarts = 225
נפיש	Naphisch	uitgestrooid/(verspreid) zijn (נפוש)	440	- דם = bloed = 44
קדמה	Kedma	naar het oosten	149	

De reden voor Isjmaëls wilde gedrag "ten aanzien van zijn broeders" was de vernedering van zijn moeder door Sarai (= > 22e hfdst), als vaak het aan objectieve niet eenzijdige beoordeling van nabijstaanden ontbreekt. Echter was Isjmaël een niet onrechtvaardig gelovige en had hij zich dienovereenkomstig laten besnijden:

(Gen 17:14): en de onbesnedene mannelijke welke niet besnijdt het vlees van zijn voorhuid - **en zal uitgeroeid worden deze ziel van zijn volkeren. Mijn bond heeft hij gebroken**

(Gen 25:17): en deze de jaren van leven van Isjmaël ... en hij stierf **en werd verzameld tot zijn volkeren**

Als gezegd bracht Ketura één van de ergste vijanden van Israël voortbracht:

אברהם	Abraham	248
קטורה	Ketura	320
		_____ +

(Gen 25:3): הִיוּ אַשּׁוּרִים **568**
deze (zijn) de Assyriërs

De naam Assjur komt van het werkwoord *asjar* (אשר) = "schrijden" en betekent als participium passivum pluriel *assjuriem* (אשורים) "de (heen)geganen". Aldus heeft de naam betrekking op Abrahams heenzenden van de kinderen van Ketura, als ook de naam van zijn vader Dedan (van דדה) de "voorttrekkenden" als bij een pelgrimstocht en de naam van diens broeder Sjeba "welke (heen)gaat" betekent:

prefix ש = "welke" en בא van בוא = "gaan" en "heengaan". De prefix ש komt behalve slechts ogenschijnlijk twee keer als gevolg van foute punkteringen (=> 6e hfdst) niet in het vroege thorahebreeuws maar wel in de aramese taal voor

De naam van weer de vader van Dedan en Sjeba = de direkte zoon van Ketura "Joksjan" betekent "een legger van vallen" en geeft aldus tezamen met de naam van de volgende zoon van Ketura = *Medan* = "strijd" de reden van Abrahams wegzenden van de kinderen van zijn derde vrouw aan:

(Gen 25:3): ו יקשן **466**
en Joksjan
(en de legger van vallen)

(Gen 25:6): אל ארץ קדם **466**
naar het land van het oosten
(zond Abraham hen)

naar het land van het oosten = **466**
de boom van goed en kwaad = **932**

Abraham dacht het slechte = 466 = de helft van de boom van goed en kwaad = 932 weggezonden te hebben zoals later Esau met een dochter van Isjmaël "tot zijn vrouwen" = 466 (=> 28e hfdst) zijn huwelijksleven juist met het goede = de andere helft aangevuld dacht te hebben. Beiden kunnen echter hooguit "een halve maatregel = 466" zijn.

De laatsten in de lijn Joksjan tot en met Assjur zijn overeenkomstig de aanduiding "de ...ieten" volkeren zonder land (=> 10e hfdst) en daarmee feitelijk ontheemden. Aldus geeft een optelling van de getalwaarden van de namen in de lijn Joksjan tot en met Assjur en zijn broeders de reden van de slechte geest van Assjur aan:

יקשן	Joksjan	leggers van vallen (שקש - part)	460	- zoon van Ketura
דדן	Dedan	de voorttrekkenden (דדה)	58	- zoon van Joksjan
אשורים	Assjurieten	de (heen)geganen	547	- zonen van Dedan
לטושם	Letusjieten	de scherp geslepenen	385	
לאמיהם	Leummieten	de volkeren/naties/mensen	121	
(Gen 25:6):	וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם	en hij (Abraham) zond hen weg van Jitzak zijn zoon, terwijl nog hij levend, oostwaarts naar het land van het oosten	1571	

Als uiteengezet (=> 10e hfdst) speelt de getallencombinatie 11 x 11 een grote rol in het "als klein voorstellen" van geestelijke waarden en zo ook hier:

דדן	Dedan	de voorttrekkenden (דדה)	58	Dedan
אשורם	Assjurieten	de (heen)geganen	547	} kinderen van Dedan - 121 = 11 x 11
לטושם	Letusjieten	de scherp geslepenen	385	
לאמיים	Leummieten	de volkeren/naties/mensen	121	
			1111	

- hun weggestuurd worden deed hen tot spotten brengen

Na hun wegsturen legden de kinderen van Midian zich toe op het vergaren van een "van-uit de donkerheid der materie voortkomende" inzicht en kennis:

עיפה	Epha	donkerheid/duisternis	165	
עפר	Epher	stof/aardrijk/bodem vuil	350	
חנך	Hanoch	ontwikkeling	78	- zondvloed = 78
אבידע	Abida	vader van de kennis	87	
אלדעה	Eldaa	god van de kennis	110	
			790	- kennis (דעה) = 79 in het groot
דעה	kennis, inzicht		79	

Hun kennis en inzicht was geplukt van de in het materiële centraal staande "boom van kennis van goed en kwaad" en was derhalve de "donkerheid als van een blinde" en geen inzicht. Kaïn trachtte na zijn weggaan van het aangezicht Gods de toewijding en overgave als van Abel voor alleen de verstandelijke benadering te vervangen en noemde aldus zijn zoon "Henoeh" = "ontwikkeling" (=> 4e hfdst). En zo volgde ook Midian "de intellectuele weg tot vrede en geluk" en gaf hij één van zijn zonen de naam "Henoeh" of "Hanoch":

de punkteringen oftewel vokaliseren behoren niet tot de oorspronkelijke tekst

Een gelijke afwaartse tendens richting de zondvloed als van Kaïns nageslacht is dan ook in de volgende verdeling van de kinderen van Ketura terug te vinden:

זמרן	Zimran	zangers	297	
יקשן	Joksjan	leggers van vallen	460	
מדן	Medan	strijd	94	
			851	- de waterdiepten (תהמות) = 851
מדין	Midian	Mediërs	104	- de "Kaïnvluht" in de ontwikkeling
ישבק	Jisjbak	hij laat (achter) (aram)	412	
שוח	Sjuach	groeve, val, afgrond	314	
			830	- de zondvloed (= 83) in het groot

- als qua getalwaarde de naam "Ketura" de naam Kaïn in dubbelheid omvat:

קטורה	Ketura	320	= 2 x 160	- Kaïn (קיין) = 160
-------	--------	-----	------------------	----------------------------

De beginletters van de namen van haar kinderen verdelen namelijk de namen in twee groepen van drie namen in spiegelvorm omdat de sijn (sj) en de zain (z) gelijksoortige

s-letters zijn. De eerste groep geeft naar betekenis van namen een degradatie in geest aan en de tweede groep geeft naar betekenis van namen en naar terugloop van beginletters een terug willen winnen van waarden middels slechts menselijke ontwikkeling als bij Kaïn aan. Zelfs de meest hoogstaande waarden echter en zo ook iedere vorm van humanisme zijn zonder toewijding tot God krachteloos en moeten overeenkomstig de naam Sjuach als bij Kaïn in de groeve eindigen.

Abraham heeft in Ketura = "wierook" een tweede Sara gezien en heeft haar dienovereenkomstig "bewierookt" (=> boven). Echter heeft niet waar gemaakte lof een averechts effect en zo ook hier. Meestal verkeert de geprezene een korte tijd in de wolken en zo begon het voor wat Ketura betreft overeenkomstig de naam "Zimran" met de "zangers" van het uiterlijke willen bevallen om bejubeld te blijven. In het niet beantwoorden aan lofprijzing schuilt echter het gevaar van achterbaksheid en dat brengt de naam "leggers van vallen" "Joksjan" tot uitdrukking. Gluiperigheid leidt overeenkomstig de naam "Medan" tot strijd en de overige namen spreken vanzelf. Dit alles weer uitgelegd naar dynastieën en grotere geschiedenislijnen is het zo dat waarachtig religieuze mensen het heil voor een ieder klaargelegd willen zien. Dat is goed maar niet goed is het een ieder erbij willen hebben om zoals Abraham hier (=> boven) tot een groot volk of tot een grote kerk of geloofsgemeenschap uit te kunnen groeien. Vaak waant men dan anderen voortijdig heilig te zijn en zulke "op sleeptouw genomen zielen" vallen onvermijdelijk in tijden van beproevingen af. Van hun geloof gevallen of zoals ook hier uit noodzaak heengezonden vormen steeds een "apart volk" van met geestelijke principes op de hoogte zijnde en daarom onverbeterlijker zo niet bewuster verkeerd handelende mensen. Zo ook zorgde het met Israël mee uit Egypte trekkende "egyptische allegaartje" in de woestijn voor de meeste problemen (Ex 32:7):

*want bedierf (het) jouw volk wat **jij** deed opgaan vanuit het land Egypte*

Hier volgen nog overzichten van de getalwaarden en betekenissen van de namen van het nageslacht van Ketura en van Isjmaël:

קטורה **Ketura** wierrook, in w. gehuld **320**

זמרן	Zimran	zangers	297
יקשן	Joksjan	leggers van vallen (יקש) (vogelstrikken enz)	460
מדן	Medan	strijd	94
מדין	Midian	Mediër, provincie	104
ישבק	Jisjbak	hij laat (staan/over/achter) (aram)	412
שוּח	Sjuach	groeve, val, afgrond (שוּח)	314

1681 = **41 x 41**

יקשן **Joksjan** legger van vallen (יקש) **460**

שבא	Sjeba	welke (heen)gaat	303
דדן	Dedan	de voorttrekkenden (דדה)	58

361

דדן **Dedan** de voorttrekkenden **58**

אשורם	Assjurieten	de (heen) geschreden	547
לטושם*	Letusjieten	de scherp geslepen	385
לאמים	Leummieten	de volkeren/naties/mensen	121 = 11 x 11

* in B.H.S. לטושם = 395

1053

מדין **Midian** Mediër, provincie **104**

עיפה	Epha	donkerheid/duisternis	165
עפר	Epher	stof/aardrijk/bodem/vuil	350
חנך	Hanoch	inwijden/gewennen/ontwikkeling	78
אבידע	Abida	vader van het inzicht	87
אלדעה	Eldaa	god van het inzicht	110

790 - kennis (דעה) = 79

(Gen 25:4): כל אלה בני קטורה
dit allen (waren) de zonen van Ketura **468 = 6 x 78 - zondvloed = 78**

van Ketura	1681
van Joksjan	361
van Dedan	1053
van Midian	790
	3885
Gen 22:21 t/m 23 = 2 x 3885	

ישמעאל Isjmaël heeft verhoord God **451**

נבית * Nebajoth	profetieën (נבואית)	462
קדר Kedar	donker worden	304
אדבאל Adbeël	water door God	38
מבשם Mibsjan	vanwege een liefelijke reuk	382
		<hr/>
* BHS נביות = 468		1186
משמע Misjma	verhoring	450
דומה Duma	(het) zwijgen, stilte	55
משא Massa	spreuk, woord, last, tribuut	341
		<hr/>
		846

Totaal van Isjmaëls kinderen:
1186
846
1281
<hr/>
3313

חדד Hadad	scherp zijn (van zwaard)	16
תימא Tema	zuidwaarts (תימנה)	451 - getalwaarde van de naam "Isjmaël"
יטור Jetur	hij spioneert uit (יתור)	225 - צפנה = noordwaarts = 225
נפיש Naphisch	uitgestrooid/(verspreid) zijn (נפוש)	440 - דם = bloed = 44
קדמה Kedma	naar het oosten	149
		<hr/>
		1281

Appendix

Hebreeuwse letters hebben behalve hun betekenis als letter ook een getalwaarde en een naam en een teken:

<u>letter</u>	<u>naam,</u> <u>teken</u>	<u>getal-</u> <u>waarde</u>	<u>letter</u>	<u>naam,</u> <u>teken</u>	<u>getal-</u> <u>waarde</u>
א	Aleph hoofd	1	ל	Lamed ossenstok	30
ב	Beth huis	2	מ (ם)	Mem water	40
ג	Gimmel kameel	3	נ (ן)	Nun vis	50
ד	Daleth deur	4	ס	Sameg slang	60
ה	He venster	5	ע	Ajin oog	70
ו	Waw haak	6	פ (ף)	Pee mond	80
ז	Zajin zwaard	7	צ (ץ)	Tsadee vishaak	90
ח	Cheth afsluiting	8	ק	Kof oog van naald	100
ט	Teth baarmoeder	9	ר	Resch schedel	200
י	Jod hand	10	ש	Schin tand	300
כ (ך)	Kaf hand in beweging	20	ת	Taw teken X	400